

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntaxis Historiæ Evangelicæ

Cope, Alan

Lovanii, M.D.LXXII.

116. Principibus Sacerdotu[m] & Scribis interrogantibus qua potestate doceret populum, Christus proponit quæstion[a]em de Baptismo Iohannis, & parabolam de duobus filijs patri dissimiliter ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47925](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47925)

SYNTAXIS HISTORIÆ EVANGELICÆ.

159

S. Matthæus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
<p>spondens autem Iesus, ait eis, Amen dico vobis, si habueritis fidem, & non habaueritis, non solum de ficalia facietis sed & si modo tibi dicteritis, Tollere & mittere in mare, & non habauerit in corde suo, sed crediderit quia quodcumque dixerit huic monti, Fieri. Et omnia quæcumque orantes petit, credite quia accipietis, & euenient vobis. Et cum stabitis ad orandum, dimittite si quid habetis aduersus aliquem: ut & pater vester qui in cælis est, dimittat vobis peccata vestra. Quod si vos non dimiseritis: nec pater vester qui in cælis est, dimittet vobis peccata vestra.</p> <p>* 116.</p>	<p>Scribæ querebant quomodo eum perderent timebant enim eum: quoniam vniuersa turba admirabatur super doctrinam eius. Et cum vespera facta esset, egrediebatur de ciuitate. Et cum manè transirent, viderunt sicum aridam factam à radicibus. Et recordatus Petrus, dixit ei, Rabbi, ecce ficus cui maledixisti, aruit. Et respondens Iesus ait illis, Habe te fidem Dei. amen dico vobis, quia qui cunque dixerit huic monti, Tollere & mittere in mare, & non habauerit in corde suo, sed crediderit quia quodcumque dixerit, fiat: fiet ei. Propterea dico vobis, omnia quæcumque orantes petit, credite quia accipietis, & euenient vobis. Et cum stabitis ad orandum, dimittite si quid habetis aduersus aliquem: ut & pater vester qui in cælis est, dimittat vobis peccata vestra. Quod si vos non dimiseritis: nec pater vester qui in cælis est, dimittet vobis peccata vestra.</p> <p>* 116.</p>	<p>Omnis enim populus suscepit eius. Et cum vespera facta esset, egrediebatur de ciuitate. Et cum manè transirent, viderunt sicum aridam factam à radicibus. Et recordatus Petrus, dixit ei, Rabbi, ecce ficus cui maledixisti, aruit. Et respondens Iesus ait illis, Habe te fidem Dei. amen dico vobis, quia qui cunque dixerit huic monti, Tollere & mittere in mare, & non habauerit in corde suo, sed crediderit quia quodcumque dixerit, fiat: fiet ei. Propterea dico vobis, omnia quæcumque orantes petit, credite quia accipietis, & euenient vobis. Et cum stabitis ad orandum, dimittite si quid habetis aduersus aliquem: ut & pater vester qui in cælis est, dimittat vobis peccata vestra. Quod si vos non dimiseritis: nec pater vester qui in cælis est, dimittet vobis peccata vestra.</p> <p>* 116.</p>	<p>Et cum venisset in templo, accesserunt ad eum principes sacerdotum & seniores populi, dicentes, rursus Iesu. In qua potestate haec facis? Et quis tibi dedit hanc potestatem? Respondens Iesus dixit eis, in Templo, Interrogabo vos & ego ac-</p>

C A P. 116. Principibus sacerdotum & Scribis interrogantibus, qua potestate doceret populum, Christus proponit questionem de Baptismo Iohannis, & parabolam de duabus filiis patri dissimiliter obtemperantibus, altero quidem verbo, & non re, contraria autem altero, re & non verbo. Mat. 21. * 115.
Mar. 11. * 115. Luc. 20. * 115.

S. Matthæus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
<p>ET factum est in una die, rū docente illo populo in templo & euangelizante, conenerunt principes sacerdotum & Scribē cū seniorib⁹, & ait dicentes ad illum, Dic nobis, i qua potestate hec facis? aut, Quis es q̄ dedit tibi hāc potestatē?</p>	<p>ET veniunt principes sacerdotum & seniores populi, dicentes, rursus Iesu. In qua potestate haec facis? Et quis tibi dedit hanc potestatem? Respondens Iesus dixit eis, in Templo, Interrogabo vos & ego ac-</p>	<p>V 4</p>	

S. Mattheus.

S. Marcus.

S. Lucas.

S. Iohannes.

vnū sermonē. quē sidixe accedunt ad eum summi Respōdens
ritis mihi, & cego vobis di sacerdotes, & Scribæ, & aut̄ Iesuſ di
cā i qua potestate hēc fa ſeniores, & dicunt ei. In xit ad illos,
cio. Baptism⁹ Iohānis vn̄ qua potestate hēc facis? interroga-
de erat; ē celo, an ex ho- & quis dedit tibi hanc bo vos & e-
minib⁹? At illi cogitabāt potestatem vt iſta facias? go vnū ver
inter ſe, dicētes. Si dixeri Iesuſ autem respondens bū, Respō-
muſ ē celo, dicet nobis, ait illis, interrogabo vos dete mihi,
Quare ergo nō credidi- & ego vnum verbum, &
ſtiſ illi; Si aut̄ dixerimus respondete mihi: & di- Baptismus
ex hoib⁹: timem⁹ turbā. cam vobis in qua po- Iohannis
tate hēc faciam. Baptif
oēs enī habēt Iohāne ſi- rat, an ex
cut pphetā. Et respōde- mus Iohannis, de celo hominib⁹?
tes Iefu, dixerūt, Nesci- erat, an ex hominibus? At illi cogi-
muſ Ait illis & ipſe, Nec Respōde mihi. At illi tabāt intra-
ego dicovobis i qua po- cogitabant ſecum, dicen- ſe, dicētes,
tate hēc facio. Quid aut̄ tes, Si dixerimus de cæ- Quia ſi di-
vobis videtur? Homo qui lo, dicet, Quare ergo nō xerimus de
dā habebat duos filios: credidistiſ ei? Si dixeri- cālo, dicet,
& accedens ad primū, di- mus ex hominibus, time Quare er-
xit, Pili, vade, hodie ope- bant populum, omnes go nō credi-
rare in vinea mea. Ille aut̄ enim habebant Iohan- distis illi?
respōdeſ, ait, Nolo. Po- nem quia verē prophe- Si autem di-
ſtea aut̄ pœnitētia mot⁹, ta effet. Et respondentes xerimus ex
abiit. Accedēs aut̄ ad al- dicunt Iefu, Nescimus, hominibus
terū, dixit ſimiliter. At il Et respondens Iefu ait plebs vni-
le respondēs, ait, Eo do- illis, Neque ego dico vo- uera lapi-
mine. Et nō iuit: quis ex bis in qua potestate hēc dabit nos:
duob⁹ fecit volūtē pa- faciam.* 117. certi ſunt
tris? Dicuntei, Primus. enim Iohā-
Dicit illis Iefu, Amē di- nem, pphē
co vobis, quia publicani tā effe. Et
& meretrices p̄cedunt ſe nescire
vos in regnū Dei. Venit vnde effet.
enī ad vos Iohānes in via Et Iefu ait
iustitie: & nō credidistiſ illis, Neque
ei, publicani aut̄ & mere- ego dicovo
trices crediderūtei: vos bis i qua po- testate hēc
aut̄ vidētes nec pœnitē- facio.* 117.
tiam habuſtis poſtea, vt
crederetis ei.* 117.